

F. t. l. vedr. merværdiafgiftsloven.

Til § 1, nr. 12.

I direktivet er det fastsat, at der for investeringsgoder, som anvendes til såvel et afgiftspligtigt som et afgiftsfrit formål, skal ske regulering af foretagne fradrag for indgående afgift, hvis ændringen i anvendelsen sker i indtil 5 år efter investeringsgodets anskaffelse – for fast ejendom kan reguleringsperioden fastsættes til 10 år efter anskaffelsen. Ifølge direktivet kan medlemsstaterne selv definere begrebet investeringsgoder, fastsætte en beløbsgrænse for reguleringen og i øvrigt tillade administrative forenklinger.

Efter momslovens nugældende regler – § 16 a – foretages regulering af fradrag for indgående afgift kun for fast ejendom og kun i tilfælde, hvor ejendommen overgår fra en afgiftspligtig til en afgiftsfri anvendelse inden for en periode på 5 år, men ikke omvendt. De nærmere regler er fastsat af ministeren for skatter og afgifter i bekendtgørelse nr. 309 af 1. juni 1973.

Direktivets regler gør det nødvendigt at ændre loven. Det foreslås derfor, at ministeren i § 16, stk. 2, (om delvis fradragret) bemyndiges til at fastsætte regler om regulering af fradrag for indgående afgift, når investeringsgoder overgår til en anvendelse, der medfører ændringer i fradragretten. Regulering kan ske indtil 5 år – for fast ejendom indtil 10 år – efter investeringsgodets anskaffelse.

Med en sådan bestemmelse i loven kan § 16 a ophæves, idet dens område vil være dækket af den nye bestemmelse. Det er foreslået at fastsætte reguleringsperioden til 10 år for fast ejendom. Erfaringerne fra administrationen af § 16 a, der blev indsat i loven i 1973, viser, at det vil være rimeligt her at kunne regulere for en længere periode end 5 år.

Reglerne efter § 16 a omfatter alene fast ejendom og er som nævnt fastsat således, at der kun sker regulering af de foretagne fradrag, når en fast ejendom overgår fra en afgiftspligtig til en afgiftsfri anvendelse, men ikke ved overgang til en anvendelse, som kun berettiger til delvis fradragret. Efter de nye regler vil der fremtidig også kunne ske regulering i disse tilfælde samt regulering for andre investeringsgoder end fast ejendom.

Reguleringsreglerne for investeringsgoder vil – som det er tilfældet efter § 16 a – ikke omfatte afgift vedrørende almindelig vedligeholdelse og reparation.

I øvrigt er det meningen at fastsætte reguleringsreglerne således, at der kun skal reguleres

for investeringsgoder, hvis værdi overstiger et nærmere fastsat beløb, og således at der ikke skal ske årlige reguleringer i perioden, dersom udsvingene i fradragprocenten ligger inden for en nærmere fastsat tolerancegrænse.

Til § 1, nr. 15.

Ved at udvide § 16, stk. 6, til også at omfatte virksomheder, der driver køreskole, præciseres det, at disse virksomheder kan medregne afgiften af indkøb m. v. af personbiler til deres erhverv til virksomhedens indgående afgift.

Til § 1, nr. 14.

§ 16 a foreslås ophævet som konsekvens af den foreslåede udvidelse af § 16, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne foran til § 1, nr. 12.

Til § 1, nr. 15.

Registrering af udenlandske virksomheder ved en herværende repræsentant har ikke hidtil været betinget af, at repræsentanten påtog sig personlig hæftelse for den udenlandske virksomheds betalingsforpligtelser efter momsloven.

Tvangsinddrivelse i udlandet af disse virksomheders momsrestancer kan imidlertid kun ske i meget begrænset omfang. I praksis kan dette stort set kun gennemføres i de øvrige nordiske lande. Toldvæsenet har som følge heraf konstateret tab på sådanne virksomheder. For at begrænse statskassens tab foreslås det derfor at indsætte en bestemmelse i loven om solidarisk hæftelse for den udenlandske virksomhed og dens herværende repræsentant, jfr. i øvrigt bemærkningerne foran til § 1, nr. 6.

En sådan bestemmelse er i overensstemmelse med direktivet, hvorefter medlemsstaterne kan bestemme, at en anden end den i udlandet etablerede afgiftspligtige virksomhed hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse.

Til § 1, nr. 16.

Ændringerne er redaktionelle og en følge af den under nr. 17 omhandlede ændring.

Til § 1, nr. 17.

§ 29, stk. 12, hvorefter toldvæsenet kan tillade afgiftsfri indførsel af pelsskind, der for udenlandsk regning sælges på pelsauktioner, foreslås ophævet. Bestemmelsen blev i 1969 indsat i loven for at afhjælpe likviditetsvanskelighederne for importører. Efter etableringen af toldlovens kreditordning er § 29, stk. 12, der ikke er i overensstemmelse med direktivet, overflødig og må derfor udgå af loven.